

- d. Ἀπήντησε δὲ καὶ ἡ κυρία μου Σαβινιανὴ ἢ διάκονος
κατὰ τὴν ἡμέραν τὴν αὐτὴν καθ' ἣν καὶ ἡμεῖς ἀπηντήσαμεν,
55 συντετριμμένη μὲν καὶ τεταλαιπωρημένη, ἅτε ἐν τούτῳ τῆς
ἡλικίας οὖσα ἔνθα καὶ κινεῖσθαι δύσκολον· ὅμως δὲ τῇ προ-
θυμίᾳ νεάζουσα καὶ μηδενὸς αἰσθανομένη τῶν λυπηρῶν.
Ἐτοίμη γὰρ ἔφησεν εἶναι καὶ εἰς Σκυθίαν ἀπαντήσεσθαι,
ἐπειδὴ τοιοῦτος ἐκράτει λόγος ὡς ἐκεῖ ἡμῶν ἀπαχθησομένων.
60 Ἐτοίμη δὲ ἐστίν, ὡς φησὶ, μηκέτι ὑποστρέφειν μηδαμοῦ,
ἄλλ' ἐκεῖ διατρίβειν ἔνθα ἂν ὤμεν. Σφόδρα δὲ αὐτὴν ὑπε-
δέξαντο οἱ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς καὶ τῆς
εὐνοίας. Καὶ ὁ κύριος δὲ μου Κωνστάντιος, ὁ εὐλαβέστατος
πρεσβύτερος, πάλαι ἂν ἐνταῦθα ἦν. Καὶ γὰρ καὶ ἐπέστειλὲν
65 μοι παρακαλῶν ἵνα ἐπιτρέψω αὐτῷ ἐλθεῖν· τῆς γὰρ
ἔμῃς γνώμης χωρὶς μηδ' ἂν τολμήσαι παραγενέσθαι, καίτοι γε
σφόδρα ἐπιθυμῶν καί, ὡς φησὶν, οὐδὲ αὐτόθι μένειν δυνάμε-
νος· κρύπτεται γὰρ καὶ λανθάνει· τοσαῦτα αὐτὸν συνέχει
κακά, καθὼς φησὶ.
- 70 e. Παρακαλῶ τοίνυν μὴ ἄλλως ποιήσης τοῦ τόπου ἕνεκεν.
Εἰ δ' αὖ πάλιν δοκιμάσειας ἀποπειρασθῆναι τῆς γνώμης
αὐτῶν, αὐτὴ μὲν οἴκοθεν μηδὲν εἴπης, δοκίμασον δὲ ποῦ
προήρηνται κατὰ τὴν σύνεσίν σου· δύνασαι γάρ. Κἂν ἴδῃς ὅτι
πλησίον αὐτόθι ποῦ ἐν παραθαλασσίῳ πόλει, ἢ ἐν Κυζίκῳ,
75 ἢ Νικομηδείᾳ πλησίον, καὶ τοῦτο κατάδεξαι. Εἰ δ' ἄρα
μακρότερόν ποῦ, ἢ τοῦ τόπου τούτου μακρότερον, ἢ τοσοῦτον
ὅσον οὗτος, μὴ ἔλῃ· ἐπεὶ σφόδρα τοῦτό μοι βαρὺ καὶ χαλε-
πώτατον. Τέως γὰρ πολλῆς ἐνταῦθα ἀνέσεως ἀπολαύομεν, ὡς
καὶ ἐν δύο ἡμέραις ἄπασαν τὴν ἀηδίαν ἀπονίψασθαι τὴν ἐκ
80 τῆς ὁδοῦ γεγεννημένην ἡμῖν.